

«Qui condueix la nostra vida som nosaltres mateixos»

ENTREVISTA. Rosa SolÀ© Gubianes À©s astrÀ²loga per la Facultat d'Estudis AstrolÀ²gics de Londres. Llicenciada en Psicologia, ha estat presidenta de l'AssociaciÀ³ d'Astrologia de Catalunya.

Es va formar també a l'English Huber School of Astrological Counseling, que combina el simbolisme astrològic amb la psicologia transpersonal de l'escola Arcana. El 1990 funda l'Escola Huber a Barcelona, d'assessorament astrològic. El 2007 és Màster en PNL per l'Institut Gestalt i el 2014 publica el manual *Psicología astrológica*. Del 1978 al 1983 va regentar la botiga de ceràmica popular El Pou de la Gallina, al carrer de Sobrerroca.

-Quan comença el teu interès per l'astrologia?

-Als 13 anys era una habitual de la biblioteca de l'institut Lluís de Peguera. Un dia vaig trobar un llibre, *Los signos del zodiaco*, sobre simbolismes, de François Lambert, que em va fascinar i encara conservo, ja que la bibliotecària me'l va deixar quedar. Va ser un abans i un després. A casa meva no hi havia hagut mai aquesta tradició. Del 1976 al 1979 assisteixo a unes classes d'astrologia tradicional que imparteix Charles d'Hoogsvorst, un belga instal·lat a Barcelona, que va ser el meu primer professor d'astrologia. El 1979 va publicar un monogràfic sobre astrologia a la revista anarquista *Ajoblanco*.

-Que et diu el nom d'El Pou de la Gallina?

-Em va fer molta gràcia que la vostra revista en porti el nom i al principi la seguia per afinitat, ja que es diu com la botiga que jo havia tingut al número 28 del carrer de Sobrerroca, dedicada a la ceràmica popular. Quan vaig anar definitivament a Barcelona, en vaig perdre el contacte. A Manresa ho tenia més fàcil perquè la veia als quioscos. Per curiositat vaig comprar l'última i veig que no heu canviat gaire d'estructura. Valoro molt el treball en paper perquè està molt més elaborat i es fa més digerible que el món de les noves tecnologies. A vegades, tanta informació et desconcerta. Sovint, sobretot si el lloc no és fiable, no saps si el que es diu és veritat o no. Quan en parlo amb la gent jove, la imatge que en tenen és de molt estímul, però de poca reflexió. Aleshores, els costa defensar la seva posició. En canvi, amb el paper saps que hi ha un esforç al darrere i la informació t'arriba més elaborada. No és veritat que tot és vàlid en el món d'internet.

-A la teva botiga vas començar les cartes astrals?

-Sí. Tinc un arxiu de més de 300 cartes que vaig fer amb clients de quan tenia la botiga. Havia après a fer ceràmica amb la mare de l'alcalde Cornet. Havia treballat manualment totes les formes antigues de la cultura popular, des del fang, el macramé o el vidre. També s'hi havien fet exposicions. Recordo molt especialment els càntirs i encara continuem anant a la fira d'Argentona, per complir amb el ritual. L'edifici era de la meva mare i se'l va vendre per pagar deutes. L'havíem arreglat molt i vam aconseguir fer-hi uns baixos que tenien una antiga tina que donava al carrer, però els nous propietaris la van tapar una altra vegada i es va perdre.

Centre d'Art i Imatge (CAI)

-Quina va ser la teva relació amb el Centre d'Art i Imatge?

-Entre els anys 1979 i el 1981 hi vaig fer uns cursos d'astrologia. Coneixia tots els membres del Centre, com ara, l'Albert Macià, la Pilar Parcerisas, la Fina Sitjes, l'Alfonso que hi feia pàgines Web, el Morros, que era dissenyador gràfic, però jo no estava dintre del grup. Segons em recorda l'Albert Macià, també vaig diversos cursos d'astrologia a la llibreria Caudelluna, que va estar oberta del 1984 al 1987 i ell regentava conjuntament amb la seva dona, els anys que va estar casat.

-L'esoterisme és objectivable i serveix per a la felicitat humana?

-En el món esotèric s'ha d'anar molt amb compte, perquè jo puc utilitzar una paraula i l'altre interpretar-la de manera molt diferent de com la faig servir. A nivell sistèmic cal centrar-se en la posició de l'autoobservació. No és tan important la valoració de fora com la nostra pròpia. Qui porta i condueix la nostra vida som nosaltres mateixos. Ho podem fer amb alegria i gaudint, amb el treball que es fa, amb la gent del nostre costat i les persones que estimem, passejant per la ciutat, criticant de tant en tant, perquè som humans i hem de ser conscients que la vida passa ràpidament.

Foto: Francesc Rubí

Escola Huber

-Com va ser la teva formació anglesa?

-Em va marcar definitivament. Vaig tenir una formació històrica començant pels grecs que em va lligar molt amb els estudis que ja havia fet d'Història i em va fer reprendre l'interès pel que fa a la mitologia i les cultures antigues. Va ser un punt de reflexió interessant. Com que es podien fer els estudis de formació a distància, vaig tenir la gran sort de poder-los seguir gràcies a una tutora escocesa que corregia el meu anglès primari. L'any 1984 vaig llegir un anunci a la revista *Astrological Journal* on es creava l'especialitat de la Psicologia Astrològica que introduïa aspectes transpersonals de l'escola Arcana. Hi vaig escriure i vaig participar en un Congrés Mundial a Suïssa on vaig conèixer Bruno i Louise Huber. Bruno era un psicòleg simbolista que havia fundat

l'Institut de Psicologia Astrològica d'Adliswil (Zuric) el 1962, i sabia una mica de tot perquè era una persona culta que tenia diverses formacions: científica, humanística... Aleshores ja parlava del codi d'ètica i em va despertar l'interès immediat pel que jo volia fer. Vaig estudiar l'anglès a fons i vaig anar posant les bases de la futura Escola Huber.

-Actualment, quina és la teva feina a l'Escola Huber?

-Bàsicament em dedico a l'ensenyament *online* ja que disposem de la plataforma *moodle*. A part dels cursos de formació hi ha consulta especialitzada en Psicologia amb eines socials, no clínica. Es tracta més aviat de temes de creixement personal, creences limitants i interacció social, o fins i tot de psicologia de relació. Sovint em demanen una lectura de la carta astral per conèixer una mica més un mateix, o com a curiositat o senzillament per donar un punt de vista diferent. En aquesta disciplina hem passat d'una situació molt individualitzada en què tothom s'amagava el que sabia, a una situació de moltes traduccions i amplitud de coneixements, a l'aiguabarreig actual en què sembla que tot és vàlid i per desgràcia no sempre s'elabora el símbol per adaptar-lo a la realitat personal. En l'àmbit personal tinc una bona relació la resta d'astròlegs, però en les maneres de treballar penso que cadascú ho intenta fer el millor possible, tot i que a vegades no és el mètode el que fa millor la persona, sinó la seva qualitat. Així, una persona que tingui una formació tradicional, però que sigui conseqüent i tingui maduresa, segurament utilitzarà molt millor l'eina que no pas una altra, pel sol fet que l'haguem format nosaltres. És a dir, el mètode no importa. El que és veritablement interessant és la qualitat de la persona.

-Quina seria una bona lectura d'una carta natal?

--Els astròlegs som traductors i en una consulta de la carta natal hem d'entendre, explicar i comunicar el tipus de motivació vital bàsica, present, que podem veure en el simbolisme de la carta, a més dels probables arquetips que puguin venir de l'arbre genealògic, que de vegades també ens condicionen la presa de decisions i de quina manera l'empremta cultural del lloc on hem nascut pot modificar aquest potencial. A través del nivell simbòlic sempre treballem en tres punts: el símbol, que és el patró energètic del moment de néixer, és a dir, el nostre veritable carnet d'identitat, perquè és el nostre signe personal de connexió amb el cosmos com a patró d'ordre; els arquetips de l'empremta de l'arbre genealògic, i com l'educació i la cultura modifiquen el

que portem dins. El sol fet de poder explicar aquests tres punts a una persona li facilita l'autoreflexió i li permet un reforçament dels recursos per seguir amb el seu desenvolupament.

-Què són els arquetips?

-Els arquetips de l'arbre genealògic, o conjunts d'imatges que en un moment determinat ens provoquen determinades reaccions, són estructures que pertanyen a l'inconscient col·lectiu, via familiar o no, que condicionen la presa de decisions i l'empremta cultural pot modificar o reforçar convertint-los en sistemes de creences. És utilitzar el simbolisme per veure o entendre si aquest conjunt d'imatges ressona a la persona i en un moment determinat actua bé contra els dictadors, bé contra la pobresa infantil o bé contra el que sigui, i entendre com aquesta energia pot formar part nostra. És veritat que tot el que no coneixem ens domina. De vegades ens pot provocar un estat d'ànim que ens faci enfadar molt davant les injustícies socials o el que sigui, de tal manera que l'arquetip ressona amb tu i cal tenir-lo en compte, perquè tot el que ens provoca una reacció ens posa un peu a l'ombra. Una determinada olor, imatge o situació fa que en la psique dels humans ens projecti a fora per conèixer-nos. Som miralls en les relacions per tornar a fer la reflexió. En la carta nodal hi ha un èmfasi en els arquetips que en un moment determinat comentem i ens adonem que poden ser veritat. Podem tocar creences, com els vots de pobresa o de la part mística perquè potser ens atregui la meditació dalt d'una muntanya, i tot això no està separat que puguem tenir una vida normal i satisfactòria. En aquest sentit sóc pràctica, perquè treballo amb la gent, i no gaire teòrica. Són eines útils i per això he dedicat temps en aquesta vocació a la formació, perquè en el tema de consultes és un bon complement psicològic que els astròlegs podem utilitzar amb altres recursos, per quan tens una consulta com a eina pràctica d'acompanyar l'altra, és a dir mútuament, per tal que aquella persona pugui tenir una qualitat de vida que repercuteix en el conjunt. Aquest seria potser el meu plantejament bàsic, no tant explicar-ho teòricament, sinó que sigui pràctic i útil.

-Segueixes estrictament els posicionaments de l'Escola Huber?

-Acostumo a tenir un punt de vista pragmàtic, potser per influència de la meua parella. A l'Escola Huber de Suïssa, i també l'alemanya i l'anglesa, el patró genealògic es relaciona amb un conjunt de vides passades: són reencarnacionistes. Jo no m'hi poso tant. Sí que pregunto si han tingut avantpassats religiosos, lliurepensadors, treballadors, o amb una filosofia de guardar perquè tenien una cultura diferent. Ho trobo sovint en l'arbre genealògic. Pel que fa al tema de les vides passades, des del punt de vista psicològic, gairebé tothom creu que ha estat algú important, com Cleòpatra o Marc Antoni, però ningú és escombriaire. Fa una mica de por que no hi hagi un mecanisme de compensació. Si la persona no sap o no recorda com era la seva família prefereix agafar el punt de vista pragmàtic. Si no hi ha un treball seriós sobre vides passades amb un bon professional és molt fàcil fer-se una pel·lícula. Potser sóc una mica perepunyetes, però una cosa és el llinatge i una altra la fantasia o la creença.

Foto: Francesc Rubí

-L'Escola Huber d'on procedeix?

-La psicologia astrològica de l'Escola Huber té el seu origen en la Psicosíntesi de Roberto Assagioli. En primer lloc, tenim Freud, que es considera el pare de la psicoanàlisi, tot i que els francesos havien fet les seves tentines. Assagioli, deixeble seu i de Jung, posa l'accent en l'inconscient superior que ens permet connectar el patrimoni de la humanitat amb les llavors i incentius per poder evolucionar més endavant. Els estudis de Bruno Huber amb Assagioli fan que tot el que s'ensenyi sigui eminentment pràctic per poder-ne fer una integració.

-I quin és el paper de Jung?

-Carl Gustav Jung, dins de l'escola de psicologia analítica, és el descobridor de l'inconscient col·lectiu i el pare dels arquetips. Si Freud és el descobridor de l'inconscient inferior dels impulsos bàsics, ja que estava molt fixat en la sexualitat, l'instint de supervivència i l'instint de la vida i la mort, Jung se centra en l'inconscient col·lectiu i els seus arquetips. Ens dona un missatge important: si no estem individualitzats, fàcilment som permeables i manipulables per les imatges de l'inconscient col·lectiu. En aquest sentit, actua la publicitat. Jung, amb Adler, Neumann i altres psicòlegs, afirma que tenim instints perquè som humans, Assagioli, a més del

col·lectiu, ens alerta de l'inconscient superior que, encara que no sigui religiós, fa que puguem contactar amb imatges guia de desenvolupament personal presents en totes les religions, símbols que pertanyen a l'inconscient col·lectiu superior. Són imatges guia ideals que ens ajuden a treballar per ser millors. Per exemple els PNL (Programació Neuro Lingüística) i els Coach, que treballen la tècnica del model ideal, en el sentit d'aconseguir els objectius volguts interns i externs. L'astrologia treballa amb el simbolisme de les imatges i pot ajudar a superar imatges negatives o creences.

-L'astrologia no està reconeguda enlloc com a ciència, avui dia, oi?

-A Espanya no. En canvi als EUA hi ha el Col·legi Kepler, que és privat, on pots estudiar les carreres d'Astrologia en totes les seves especialitzacions històriques. Els anglesos han fet una fórmula molt interessant a les càtedres de les universitats de Bath i Lumpeter, on tenen diversos estudis d'història antiga, religions astrals o criptologia, i pel que fa a l'astrologia t'orienten cap a la Facultat d'Estudis Astrològics com a organisme independent parauniversitari per als que vulguin continuar els estudis . A Espanya al màxim que s'ha arribat és a programar crèdits de lliure elecció. Per exemple a Barcelona, Vicente Merlo, professor de Filosofia, quan treballava a l'institut, m'enviava alumnes perquè li agradava l'astrologia. Els pares s'esgarriaven, però ell ho avalava. De crèdits de lliure elecció n'hi ha hagut també a la Universitat de Saragossa i altres universitats. Hi ha petites esclètxes, com un curs de lideratge que en l'entorn universitari s'ha fet en astrologia psicològica, però a Espanya com a ciència oficial no es pot estudiar, des que a finals del segle XVIII a la Universitat de Salamanca s'hi va fer el darrer Quadrivium, que eren els quatre quaderns de disciplina: la música, la matemàtica, la geometria i l'astrologia-astronomia. Tot i que antigament anaven juntes, actualment l'astronomia i l'astrologia no tenen cap relació. La primera està reconeguda com a ciència i ha fet un gran esforç en aquest sentit. En canvi, l'astrologia no te gaire crèdit.

Psicologia astrològica

-Quina és la teva principal activitat actual?

-Tinc consulta de Psicologia Astrològica, que consisteix a donar una visió global a través de la carta natal, d'acord al que digui la persona consultada. Treballo com a autònoma sempre en l'àmbit de consulta i com a psicòloga social. Dins de l'Escola Huber coordino la part de formació a distància i alguna vegada també organitzo algun curs puntual, intensiu o presencial, a Barcelona.

-El 2014 publiques *Psicología astrológica* . De què tracta?

-És un manual pràctic de la psicologia astrològica i la seva metodologia, per aquells que volen aprendre astrologia. Amb il·lustracions de Sílvia Sánchez, el llibre consta de tres parts: la carta natal, una metodologia bàsica i la psicointèsi astrològica. A més de gramàtica, alfabet, paraules, símbols i geometria, analitzo els cinc nivells de la carta natal: estructura d'aspectes, cases astrològiques, signes del zodíac, els planetes i el cercle central. I també és un llibre de recopilació i d'agraïment a determinades persones que m'he trobat al llarg de la vida que m'han ajudat en el meu desenvolupament com a persona. Alguns ja no hi són, com Bruno Huber, la Louise és en una residència i el seu institut ja es va tancar el 2012. Richard Llewellyn, pioner dels cursos a distància de la psicologia astrològica a través de l'English Huber School of Astrological Counselling, de 89 anys, que ara li han donat una medalla per la seva participació en el desembarcament de Normandia, que em va recolzar molt en un moment determinat per tirar endavant. Àngela Wilfart, que em va ajudar molt al començament com a traductora dels llibres de Huber. Són gent que per a mi han estat molt importants i ara m'he quedat tranquil·la en el sentit de poder-me aturar i donar-los les gràcies. A mi m'ha resultat vàlid i espero que ho pugui ser per a d'altra gent. Si més endavant es pot ampliar o fins i tot serveix per desenvolupar nous coneixements, genial. A la tercera part hi ha un protocol d'interpretació pràctica.

Foto: Francesc Rubí

El perfil

Rosa Solé Gubianes neix a Manresa el 5 d'abril de 1951. La seva mare, Àngela, era una persona culta, artista manual, que sabia molt de cosir, procedia dels Prats de Rei i vivia a Calaf fins que es va casar el 1949 i es va desplaçar a Manresa. El seu pare, Joan Solé Vaqué, era de Castellfollit de Riubregós, on havia fet de masover de cal Millàs i a Manresa va treballar a la foneria de la Maquinària Industrial al carrer Gaudí. Té un germà més petit, Josep. Neix al número 61 del carrer Escodines. Al replà del primer pis hi havia l'acadèmia Sant Antoni on estudia fins als 7 anys, per comoditat. Després fa dos anys la Preparatòria a l'institut Lluís de Peguera amb la senyora Herms, que orienta positivament els seus pares perquè continuï fent el Batxillerat. "D'aquella bona professora m'ha quedat gravat que explicava molt bé amb imatges". Als tretze anys comença a treballar com a dependent a La Sedalina, una merceria que hi havia a la baixada dels Drets. Acabat el Batxillerat Superior i el Preuniversitari troba feina d'administrativa a la consulta del doctor Llussà, on durant dos anys treballa amb Montserrat Llobet. Aprèn català amb un matrimoni gran d'una casa particular a prop del Casino i durant un parell d'anys participa a la colla sardanista Dintre el bosc. Amb 19 anys decideix anar a Barcelona, en un pis compartit, i entra a treballar al departament d'il·lustració d'Enciclopèdia Catalana, en l'època en què la dirigia Joan Carreras. Comença estudis de Ciències Exactes a la Universitat Central, però ho deixa ben aviat pels de Geografia i Història, que també abandona al cap de tres anys. La crisi fa que l'acomiadin de l'Enciclopèdia l'any 1978: "Molts dels meus companys van entrar a treballar a la Generalitat". Ella decideix muntar una botiga de ceràmica popular, El Pou de la Gallina, al número 28 del carrer de Sobrerroca. Comença a viure amb el seu actual company, Gregori València Parera, un químic manresà que treballa al laboratori del Centre Superior d'Investigacions Científiques (CSIC) i l'any 1983 obté una beca del British Council per fer una estada al Royal Free Hospital de Londres. Hi van tots dos, aprèn anglès tot anant a conferències i xerrades i comença estudis de temàtica esotèrica. Estudia Astrologia a la Faculty of Astrological Studies de Londres, de caràcter parauniversitària. Després entra en contacte amb l'English Huber School of Astrological Counseling, que combina el simbolisme astrològic amb la psicologia transpersonal de l'escola Arcana.

El 1985, per oposicions de la seva parella, retornen a Barcelona. Estudia anglès i Psicologia Astrològica. Mentre estudiava comença a traduir el que serien les bases de l'Escola Huber. Diplomada per la Facultat d'Estudis Astrològics de Londres i per l'Institut de Psicologia Astrològica de Suïssa, el 1987 s'inscriu al curs Huber a distància. Estudia amb Bruno i Louise Huber. S'especialitza en el seu enfocament i obté el diploma API (Institut de Psicòlegs Astrologistes), el 1989, amb cursos al centre d'Adliswil. El 1990 és fundadora, amb Àngela Wilfart, de l'Escola Huber d'Assessorament Astrològic a Espanya (Psicologia Astrològica) i Transpersonal. En coordina l'educació a distància, a més de fer cursos. Sempre ha treballat amb tècniques de Psicossíntesi, que del 1990 al 1993 estudia a Totnes, concretament al Centre for Psychosynthesis Studies d'Anglaterra. Acaba la formació com a terapeuta en Tècniques de Psicossíntesi personals, però no ho pot convalidar amb cap titulació oficial a l'estat espanyol. També el 1993 és sòcia fundadora de l'Associació d'Astrologia de Catalunya, Cyklos, i presidenta del novembre del 1994 fins al maig del 1996, però ho va deixar el 1999, "perquè no estava còmoda en el tema de la predicció". Comença els estudis de Psicologia a distància per la UOC el 1998 i es llicencia el 2011, tot especialitzant-se en Psicologia Social. Tot i que havia acabat uns anys abans, encara tenia pendent el pràcticum, "que en ser de recerca i tenir poc temps disponible, es va allargar força". La seva formació és de Psicologia Astrològica, "tot i que no està avalada al nostre país i al Col·legi de Psicòlegs quan en senten a parlar se'ls posen els pèls de punta". Des d'aleshores es dedica a fer formació i consulta, sempre amb la idea base que l'Institut de Psicologia Astrològica estava reglat a Suïssa, des del 1968 fins el 2012 quan va tancar. Màster en PNL (2007) per l'Institut Gestalt, des d'aleshores estudia la tècnica d'obertura dels somnis i el simbolisme de les imatges, amb la doctora Catherine Shainberg a l'Escola d'Imatges de Nova York. Concretament, des del 2011, organitza els cursos que la doctora Shainberg imparteix anualment a l'estat. El 2013 organitza la primera formació en tècniques de Psicossíntesi de Roberto Assagioli a Barcelona, dins l'Escola Huber. Especialitzada en el simbolisme i l'aplicació pràctica de les tècniques de Psicossíntesi en els àmbits de

l'ensenyament i la consulta. L'octubre del 2014 ha publicat el llibre i manual *Psicología astrológica (Bases y práctica del método Huber)*, de l'editorial Sincronía, gràcies a una campanya de micromecenatge.